

DECIZIA nr. 312/2016
privind soluționarea contestației formulate de
doamna .X.
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. .x./2016

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov - Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Serviciul Fiscal Municipal .X. prin adresa nr. .x./29.01.2016, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. .x./08.02.2016, cu privire la contestația formulată de către doamna .X., CNP ..., cu domiciliul în .X., str. X, nr. x, județul Harghita.

Obiectul contestației, înregistrată la Serviciul Fiscal Municipal .X. sub nr. .x./25.01.2016, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.07.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Harghita – Serviciul Fiscal Municipal .X., comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 07.01.2016, prin care s-au stabilit accesorii aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără personalitate juridică în sumă de .x. lei.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov este investită să soluționeze contestația formulată de doamna .X.

I. Prin contestația formulată doamna .X. susține că documentul nr. 7518/09.09.2010 prin care s-a individualizat obligația fiscală de bază, pentru care au fost calculate accesorii, nu i-a fost comunicat, motiv pentru care duce la nulitatea deciziei contestate. De asemenea, afirmă că nicio persoană nu poate fi obligată la plata CAS-ului sau a pensiilor, fără a avea în prealabil un contract de asigurat semnat de ambele părți.

Contribuabila arată că dobânda stabilită pentru perioada 31.12.2013 – 16.07.2014 asupra debitului în sumă de .x. lei nu este legal calculată, având în vedere că în urma contestației nr. .x./24.02.2014 s-a emis decizia de impunere nr. .x./11.09.2014 pe anul 2012 cu o datorie zero, astfel decizia contestată este nulă, calculând o datorie în baza unei decizii de impunere anulată ulterior.

Mai mult, contestatara afirmă că, conform declarației de asigurare nr. 7518/09.09.2010 emisă de către Casa de Pensii a Județului Harghita, suma asigurată era aleasă de asigurat, contribuabila optând la o sumă lunară de .x. lei, față de care organul fiscal obligă plata unei sume de 4 ori mai mare decât venitul.

Contestatara menționează că ultimul număr la CNP este înscris greșit în declarația de asigurare nr. 7518/09.09.2010, numărul corect fiind .x. în loc de .x.

Contribuabila consideră că organul fiscal a încălcat dispozițiile prevăzute de art. 5 și art. 6 din O.G. nr. 92/2003, republicată, în sensul că nu și-a îndeplinit obligația de a aplica unitar prevederile legislației fiscale și nu a stabilit în baza cărei proceduri fiscale sau executorii ar avea de plătit sumele respective, nu există o decizie de impunere și dacă nu există debit principal nu poate exista un debit accesoriu.

Cu privire la Decizia de anulare a suspendării declarației individuale de asigurare nr. .x./11.12.2012, aceasta este un act de înștiințare, emisă nelegal de către C.J.P. Harghita, deoarece nu conține posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și

organul fiscal la care se depune contestația, precum și mențiuni privind audierea contribuabilului, contrar prevederilor art. 43 din Codul de procedură fiscală. Pe de altă parte, începând cu data de 1 iulie 2012, calitatea de a emite act administrativ fiscal revine organului fiscal și nu casei de pensii, în acest sens a fost emisă Decizia de impunere nr. .x./11.09.2014 cu o datorie zero pe anul 2012.

Totodată, conform Titlului executoriu nr. .x. și Somației nr. .x. din dosarul de executare nr. .x./D/2012 emise de Casa de pensii, pentru perioada 01.04.2010 – 31.10.2011 este stabilit un debit de .x. lei și accesorii .x. lei, iar potrivit Deciziei nr. .x./11.12.2012 este calculată o altă sumă, ignorând dosarul de executare mai sus menționat.

Contribuabila menționează că prin debitul stabilit prin această decizie a fost calculată o creanță în sumă de .x. lei pe lună, această contribuție fiind o sumă mai mare decât venitul net pe anul 2012 care este în sumă de .x. lei, adică .x. lei lunar. Astfel, conform codului fiscal calculul contribuției de asigurări sociale se face după venitul net, iar „conform cu legea Pensiei nr. 263/2010, calculul contribuției de asigurări sociale se face după venitul brut”.

Doamna .X. consideră că existența a două legi care calculează diferit contribuții de asigurări sociale este nelegală, neconstituțională și încalcă în mod flagrant drepturile omului consacrate atât în practica UE cât și în tratatele UE, care se aplică în mod prioritar față de legile interne.

În drept, contestatara invocă prevederile art. 5, art. 43, art. 44, art. 45, art. 122 și art. 141 din Codul de procedură fiscală, art. 296²² din Codul fiscal, art. 23 din Legea nr. 19/2000, art. 6, art. 11, art. 27, art. 31 art. 36 și art. 183 din Legea pensiei nr. 263/2010, art. 211 din Legea nr. 95/2006, cât și prevederile O.U.G. nr. 125/2011 și a Constituției României.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.07.2014 organele de impunere din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Harghita – Serviciul Fiscal Municipal .X. (SFM .X.) au stabilit în sarcina contribuabilei accesorii în sumă totală de .x. lei, aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără personalitate juridică, în temeiul art. 88, lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Din anexa la decizia nr. .x./16.07.2014, rezultă că suma de .x. lei reprezintă dobânzi calculate pentru neplata debitului reprezentând contribuția de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără personalitate juridică, pentru perioada 31.12.2013-16.07.2014.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilei și actele normative în vigoare în perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

3.1. Referitor la accesoriile aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din asociații familiale stabilite în sumă de .x. lei.

Cauza supusă soluționării este dacă doamna .X. datorează accesorii în sumă de .x. lei, în condițiile în care acestea sunt aferente debitelor reprezentând CAS datorate pentru perioada anterioară datei de 30.06.2012, pentru care competența de administrare revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.07.2014, SFM .X. a calculat pentru perioada 31.12.2012-16.07.2014, accesorii în sumă .x. lei, aferente CAS, obligația de plată principală fiind individualizată prin documentul nr. 7518/09.09.2010.

Prin contestația formulată contestatara precizează că documentul care a generalizat accesoriile nu i-a fost comunicat și nu poate genera accesorii, susținând că pe anii 2011 și 2012 nu datorează contribuție la CAS având în vedere că venitul realizat este sub nivelul minim prevăzut de lege.

În drept, potrivit prevederilor art. 110, art. 119 și art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„Art. 110 (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere;*
- b) declarația fiscală;*
- c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii; [...]*”

iar potrivit art. 111 din același act normativ:

„(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

Având în vedere dispozițiile mai sus invocate, organul fiscal emite titluri de creanță în baza cărora realizează colectarea creanțelor fiscale. Asemenea titluri pot fi decizii de impunere ori decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii.

Astfel, potrivit art. 119 și art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 119. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

Art. 120. – (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. [...]”

În speță sunt aplicabile și dispozițiile pct. V din OUG nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003:

„Art. V. - (1) Începând cu data de 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX2 al Codului fiscal revine Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Competența de administrare a contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la alin. (1) pentru veniturile aferente perioadelor fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2012, precum și perioadei 1 ianuarie-30 iunie 2012 cu titlu de contribuții sociale aferente anului 2012 și, totodată, pentru soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade. [...]

(4) Începând cu data de 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale predau organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea colectării, creanțele reprezentând contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II

și III din titlul IX² al Codului fiscal, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012. Predarea-preluarea se face până la data de 30 septembrie 2012, pe titluri de creanță și pe scadențe, pe baza protocolului de predare-primire și a următoarelor documente:

a) înscrisuri în care sunt individualizate creanțele datorate și neachitate până la data predării-preluării și care reprezintă titluri executorii;

b) situația soldurilor contribuțiilor stabilite până de data de 30 iunie 2012 și neîncasate până la aceeași dată;

c) o copie a titlurilor în care sunt individualizate plățile anticipate stabilite pentru anul 2012;

d) orice alte informații disponibile, necesare urmăririi și verificării sumelor datorate.

5) Procedura de predare-primire a documentelor și informațiilor prevăzute la alin. (4) va fi aprobată prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului sănătății, în termen de 30 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I."

Potrivit Protocolului - cadru de predare – primire a documentelor și informațiilor privind contribuțiile sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din Titlul IX² al Codului fiscal, aprobat prin Ordinul comun al Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Sănătății și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale nr. 806/608/934/2012:

„9. Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin organele competente ale acesteia și Casa Națională de Pensii Publice, prin organele competente ale acesteia care efectuează predarea răspund de valabilitatea, realitatea, actualitatea datelor și documentelor și informațiilor care fac obiectul predării."

De asemenea, cu privire la obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările sociale, potrivit dispozițiilor art. 5, art. 6¹, art. 23, art. 29 și art. 31 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 5. - (1) În sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

[...]

IV. persoanele care se află în una dintre situațiile următoare: [...]

c) membri ai asociației familiale;"

„Art. 6¹. - (1) Persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. IV și V care au cel puțin vârsta de 18 ani sunt obligate să se asigure pe baza declarației de asigurare. Declarația de asigurare se depune în termen de 30 de zile de la data încadrării în situația respectivă la casa teritorială de pensii din raza de domiciliu sau de reședință. Venitul lunar asigurat este cel stabilit prin declarația de asigurare.

[...]

(6) Declarația și contractul de asigurare socială constituie titluri de creanță și devin titluri executorii la data la care creanța bugetară este scadentă conform legii."

„Art. 23. - (1) Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:

[...]

b) venitul lunar asigurat, înscris în declarația sau în contractul de asigurare socială, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. IV și V și alin. (2);"

„Art. 29. - Termenele de plată a contribuției de asigurări sociale sunt:

[...]

c) până la sfârșitul lunii pentru luna în curs, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. IV și V și alin. (2).”

„Art. 31. - (1) Neplata contribuției de asigurări sociale la termenele prevăzute la art. 29 generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate inclusiv.”

Începând cu data de 01.01.2011 au intrat în vigoare dispozițiile art. 6, art. 11, art. 13 și art. 40 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, potrivit cărora:

„Art. 6. - (1) În sistemul public de pensii sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

IV. persoanele care realizează, în mod exclusiv, un venit brut pe an calendaristic echivalent cu cel puțin de 4 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și care se află în una dintre situațiile următoare:

[...]

b) membri ai întreprinderii individuale și întreprinderii familiale;”

„Art. 11. - (1) Persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. IV care au cel puțin vârsta de 18 ani sunt obligate să se asigure pe baza declarației individuale de asigurare.

(2) Declarația individuală de asigurare se depune în termen de 30 de zile de la data încadrării în situația prevăzută la alin. (1) la casa teritorială de pensii competentă, în funcție de domiciliul sau reședința persoanei.

(3) Venitul lunar asigurat pentru persoanele menționate la alin. (1) este cel stabilit prin declarația individuală de asigurare și nu poate fi mai mic decât suma reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și mai mare decât valoarea corespunzătoare a de 5 ori câștigul salarial mediu brut.

(4) Se exceptează de la obligativitatea depunerii declarației de asigurare persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. IV, dacă beneficiază de una dintre categoriile de pensii prevăzute de prezenta lege sau dacă se regăsesc în situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II, III și V.”

„Art. 13. - (1) Venitul asigurat înscris în declarația individuală de asigurare sau în contractul de asigurare socială poate fi modificat prin depunerea unei comunicări de modificare a declarației individuale de asigurare ori, după caz, prin încheierea unui act adițional la contractul de asigurare socială.

(2) Declarația individuală de asigurare și contractul de asigurare socială constituie titluri de creanță și devin titluri executorii la data la care creanța bugetară este scadentă, conform legii.”

„Art. 40. - (1) În cazul asiguraților prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. IV și alin. (2), termenul de plată a contribuției de asigurări sociale este până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se datorează plata.

(2) Pentru ceilalți asigurați ai sistemului public de pensii termenul de plată a contribuției de asigurări sociale este prevăzut în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 40. a fost modificat prin punctul 15. din Ordonanță de urgență **nr. 117/2010** începând cu 30.12.2010.

Se reține că, potrivit O.U.G. nr. 125/2011, începând cu 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii reglementate prin Codul fiscal și datorate de persoanele fizice revine A.N.A.F.

Competența de administrare a contribuțiilor sociale datorate de către aceste persoane, pentru veniturile aferente perioadelor fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2012, precum și perioadei 1 ianuarie - 30 iunie 2012 cu titlu de contribuții sociale aferente anului 2012 și, totodată, pentru **soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea, revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade.**

Începând cu data de 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale au obligația de a preda organelor fiscale din subordinea A.N.A.F., în vederea colectării, creanțele reprezentând contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, stabilite și neachitate până la 30 iunie 2012, predarea-preluarea efectuându-se pe baza protocolului de predare-primire. De asemenea, începând cu aceeași dată, persoanele fizice care au calitatea de contribuabili la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, conform art. 296²¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a plăti contribuțiile de asigurări sociale la organul fiscal competent, conform legii.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.07.2014, SFM .X. a calculat pentru perioada 31.12.2012-16.07.2014, accesorii aferente CAS în sumă de .x. lei, obligațiile de plată principale fiind individualizate prin Declarația de asigurare nr. 7518/09.09.2010.

În dosarul contestației se află Declarația de asigurare nr. 7518/09.09.2010, emisă conform Legii nr. 19/2000, semnată de domnul .X., potrivit căreia venitul asigurat lunar este .x. lei, cota de CAS fiind 29% după care cuantumul contribuției lunare de asigurări sociale este .x. lei.

Din datele cuprinse în Fișa financiară editată de C.N.P.P., anexată la dosarul cauzei rezultă următoarele:

- în perioada iulie 2007 – decembrie 2007 contribuția lunară datorată de către doamna .X. a fost în sumă de .x. lei;
- în perioada 2008 - 2010 contribuția lunară datorată a fost în sumă de .x. lei;
- pentru anul 2011 contribuția lunară datorată a fost în sumă de .x. lei;
- în perioada ianuarie 2012 - iunie 2012 contribuția lunară datorată a fost în sumă de .x. lei.

Din referatul cu propuneri de soluționare înregistrat sub nr. .x./29.01.2016 rezultă că la data 10.07.2012 Casa Județeană de Pensii a predat la AFP .X. debitele restante ale doamnei .X. în sumă de 0 lei, sumă transferată și în sistemul de informatic al MFP, dar având în vedere că contribuabila în anul 2011 a realizat un venit brut mai mare decât plafonul prevăzut de Legea nr. 263/2010, s-a emis Decizia nr. .x./11.12.2012 prin care s-a anulat suspendarea declarației individuale de asigurare nr. 7518 pentru anii 2011-2012. Prin urmare, s-a modificat situația transferată către AFP .X. prin majorarea sumelor restante de plată de la 0 lei la .x. lei debite, .x. lei dobânzi și .x. lei penalități. Această decizie a fost transmisă prin Act adițional la AFP .X. în data de 17.12.2012 și transferată în sistem informatic conform borderoului nr. .x.

Din fișa financiară transmisă de CNPP rezultă că, contribuabila pentru perioada 07.2007 – 12.2010 și-a achitat obligațiile fiscale, iar începând din luna ianuarie 2011 până la data transmiterii informatic a soldului neachitat către ANAF (2012.06) contribuabila nu a plătit aceste contribuții.

Potrivit dispozițiilor O.U.G. nr. 125/2011 privind modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile Protocolului cadru aprobat prin Ordinul comun 806/608/934/2012, **Casa Națională de Pensii Publice**, prin organele competente ale acesteia care efectuează predarea, **răspunde de valabilitatea, realitatea, actualitatea datelor și documentelor și informațiilor care fac obiectul predării.**

Prin urmare, organele fiscale din cadrul ANAF, respectiv SFM .X., inclusiv organul de soluționare a contestației din cadrul DGRFP Brașov nu sunt competente să se pronunțe cu privire la corectitudinea informațiilor furnizate de Casa Națională de Pensii, referitoare la perioada anterioară datei de 30.06.2012.

Totodată, în soluționarea cauzei se rețin precizările organelor fiscale din referatul cu propuneri de soluționare înregistrat sub nr. .x./29.01.2016, potrivit cărora „toate contestațiile depuse până în acest moment, atât la instanță cât și la organul fiscal, au vizat fie executarea silită a debitelor restante, fie deciziile de calcul accesorii, dar nu a contestat niciodată titlul de creanță emis de CJAS Harghita pentru suma de .x. lei debite restante din anii 2011 și 2012. Atâta timp cât debitul există și este necontestat, toate actele emise de SFM .X. vor urma principiul de drept debitele principale sunt urmate de accesorii.”

De asemenea, în ceea ce privește contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012, **organelor fiscale din subordinea ANAF le revine numai rolul colectării și nu al individualizării acestora.**

În contextul considerentelor anterior prezentate, întrucât debitul principal în cauză este datorat bugetului general consolidat al statului și neachitat de către contestator iar argumentele prezentate în susținerea contestației nu sunt de natura să modifice cele dispuse de către organul fiscal prin actul administrativ fiscal atacat, urmează a se dispune respingerea în parte ca neîntemeiată a contestației formulată de doamna .X., împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.07.2014 emisă de SFM .X., cu privire la accesoriiile aferente CAS în sumă de .x. lei.

3.2. Referitor la dobânzile în suma de .x. lei, aferente debitului de .x. lei reprezentând contribuție la asigurări sociale, contestate de către doamna .X.

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Brașov - Serviciul Soluționare Contestații 2, se poate pronunța asupra acestor dobânzi, în condițiile în care pe de-o parte decizia de impunere, prin care s-a individualizat obligația de bază aferent căreia au fost stabilite accesoriiile, a fost anulată, iar pe de altă parte din precizările organelor fiscale nu se poate identifica dacă scăderea accesoriiilor din evidența fiscală se referă la dobânzile contestate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.07.2014, organele fiscale din cadrul SFM .X. au stabilit de plată în sarcina doamnei .X. dobânzi în valoare de .x. lei aferente debitului în valoare de .x. lei reprezentând contribuții de asigurări sociale individualizat de plată prin documentul cu nr. 7518/04.01.2013.

Accesoriiile în valoare de .x. lei au fost stabilite pe perioada 31.12.2013-16.07.2014, în conformitate cu prevederile art. 119 și 120 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, mai sus enunțate.

În contestația formulată, doamna .X. susține că dobânda calculată pentru această perioadă asupra debitului de .x. lei, individualizată prin documentul nr. 7518/04.01.2013 nu este legal calculată, având în vedere că în urma contestației s-a emis decizia de impunere nr.

.x./11.09.2014 pe anul 2012 cu o datorie zero, astfel decizia contestată calculează accesorii pentru o bază de impozitare care a fost anulată ulterior.

Din documentele existente la dosarul contestației se reține că dobânzile în valoare de .x. lei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.07.2014 sunt aferente debitului în valoare de .x. lei (.x. lei + .x. lei) reprezentând contribuții de asigurări sociale, stabilite prin Decizia de impunere privind obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2012, nr. 7518/04.01.2013.

Prin Decizia nr. 473/2014, organul de soluționare a contestației din cadrul D.G.R.F.P. Brașov a dispus desființarea Deciziei de impunere nr. 7518/04.01.2013, cu privire la suma de .x. lei reprezentând CAS, stabilite de plată pentru perioada 01.01.2012-31.12.2012, motivul desființării fiind faptul că organul fiscal nu a luat în considerare că pe perioada 01.01.2012-30.06.2012, Casa Județeană de Pensii Harghita a emis deja un titlu de creanță.

Pentru clarificarea acestor aspecte, prin adresa nr. .x./11.03.2016 organul de soluționare a contestației a solicitat A.J.F.P. Harghita – Serviciul Fiscal Municipal .X. clarificări, iar prin adresa nr. .x./25.03.2016, organul fiscal precizează:

„În urma anulării contribuției trimestriale, la închiderea anului au fost scăzute din evidența fiscală sumele de .x. și .x. lei, care reprezintă accesorii calculate necuvenit din totalul de .x. lei. Diferența față de sumele din decizia de calcul accesorii apare ca urmare a aplicării O.G. nr. 92/2003 care prevedea faptul că dobânzile și penalitățile sunt datorate până la data efectuării corecției. Scăderea sumelor calculate necuvenit se face prin procedura informatică automată, la închiderea anului fiscal, astfel că nu vă putem pune la dispoziție modul de calcul și de efectuare a scăderilor.”

Din situația analitică debite plăți solduri aflată la dosarul contestației rezultă că pentru anul 2012, contul contribuției de asigurări sociale de stat figurează doar cu soldul transmis de Casa Județeană de Pensii Harghita, adică cu debitul de .x. lei.

De asemenea, din această situație rezultă că sumele scăzute din evidența fiscală în data de 31 decembrie 2014 în valoare de .x. lei (.x. + .x. lei), sumă pentru care organul fiscal propune admiterea contestației, reprezintă penalități calculate pentru perioada 31.12.2013-31.12.2014 (.x. lei x 0,02% x 365 zile), sumă care nu face obiectul prezentei contestații.

Având în vedere că dobânda în valoare de .x. lei este aferentă debitului în valoare de .x. lei, individualizată de plată prin documentul nr. 7518/04.01.2013, iar din referatul cu propuneri de soluționare nu se poate identifica dacă organul fiscal prin scăderea accesorierilor necuvenite a scăzut și dobânzile sus menționate, se vor aplica prevederile art. 279 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. [...]”

Referitor la punerea în aplicare a soluției de desființare sunt aplicabile prevederile art. 279 alin. (4) din actul normativ anterior menționat, potrivit cărora:

„(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

În consecință, se va desființa parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.07.2014 cu privire la dobânzile în valoare de .x. lei aferente debitului în valoare de .x. lei individualizat de plată prin Decizia de impunere privind obligații de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2012 nr. 7518/04.01.2013, urmând ca organul fiscal să reanalizeze situația contribuabilei cu privire la contribuțiile la asigurări sociale pe anul 2012 și, după caz, să stabilească dobânzi și să emită un alt act administrativ fiscal pe perioada 31.12.2013 - 16.07.2014, având în vedere precizările din prezenta decizie precum și prevederile legale aplicabile în speță.

Pentru considerentele arătate mai sus, în raport de cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art. 272 alin. (1) și alin. (2), art. 279 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. **Respingerea**, în parte, **ca neîntemeiată** a contestației formulată de doamna .X. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.07.2014 emisă de către AJFP Harghita – SFM .X. pentru obligația de plată în sumă de **.x. lei**, reprezentând accesorii aferente contribuției de asigurări sociale de stat.

2. **Desființarea parțială** a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./16.07.2014, cu privire la suma de **.x. lei** reprezentând dobânzi aferente contribuției de asigurări sociale aferente debitului în valoare de .x. lei.

Organul fiscal din cadrul Serviciul Fiscal Municipal .X., va determina situația fiscală corectă a contribuabilei cu privire la contribuțiile de asigurări sociale de stat pentru perioada 01.07.2012-31.12.2012 și va emite, după caz, un nou act administrativ fiscal cu privire la dobânzile datorate, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației, având în vedere precizările din prezenta decizie precum și prevederile legale aplicabile în perioada verificată.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Harghita.